

Raupmehel oli linnas suur kõlewi ja riidefauba, pood, mis väga hästi käis ja palju kasu sisse tõi. Sisina oli just parajaste ühte õpipoissi waja.

Ühel päewal ütles kaupmees Jaanile: „Sa oksad nüüd Saksa keelt ja muud kooliasju, mis iga-päewases elus tarvis läheb, kas sa ei tahă kaupmeheks hakata? Minu poes on praegu õpipoisi koht saada, wõib olla, ehk sul on lusti jeda omale wõtta. Kui sa siis maani olnud, siis saab su käsi tõestet hästi käima ja su amet saab sind auusaste toitma.“

Jaan töötis omad filmad tänades üles ja ütles: „Kõigest südamest hää meelega tahab ma kaupmeheks hakata ja tahab püüda omaš ametis trua ja ustav olla nii, et Teie mitte ei kaherise mind enda juure wõtnud olema. Ma tänan ka kõigest südamest selle suure hää eest, mis Teie müsle siia saadik olete osaks saada laßnud ja tahab seda oma tänulikus südames kanda.“

Zuba teisel päewal pääle selle läks Jaan oma uude ametisse. Nagu temast wõis vodata, täitis ta oma kohust suure truuse ja hoolega. Kui tal wähe aega oli, siis püüdis ta iseõppimise läbi oma teadust wõteraste feelte tundmisest kasvatada. Nimelt õppis ta hoolikalt Wene keelt, siis ka Prantsuse ja wiimaks Inglise keelt.

Nende feelte abiga wõis ta oma ametis pärast palju kasu saata, seist et kaupmeestitel sagedastete wõetaste maadega firjatoimetust on, ja kes neid feeli nõistavad, nende käib palju paremini, ja nad saawad palju enam palka kui muud kaupmehed.

Mõne aasta pärast oli Jaani õppimise aeg mõõda, oga ta jää fa kui õppin'd kaupmees oma peremehe juure teenima ja jää isska nijsama hoolikaks ja truuks, nagu ta eñne oli olnud.

Oma feelte tundmisse läbi õiendas ta palju aju ära, mis tema peremehe kui rikkal ja suures kaupmehel õiendada oli. See töötis teda kaupmehhe silmas veel fõrgemale, ja kui mõne aja pärast tema kontori kirjutaja ametist ära läks, vani ta Jaani sessse ametisse. Nüüd oli Jaani asi foguni hää, ja ta palk kasvis isska suuremaks, seist niisugused kontori kirjutajad saawad sagedastie wäga suure palga, kui nad truud ja ustawad on.

Jaan oli fa oma peremehe kodakondne ja sõi tema lauas. Et ta kasi ja kõukuhoidev mees oli ja palju seltskondades ja trahterites ei armastanud käia, siis oli ta enamiste õhtult, kui tal aega üle jää, oma peremehe perekonnas ja ajas jääl kaupmehhe emandaga ja tema fena juuksa tütrega magusat juttu, viitis muul wiisil mõnusalt nende aega ja sai sedawiisi fa nende meelest wäga armjaks, nii et ta nogu täieste nende pere osaliseks ja sõbraks sai ja nemad ilma tema seltsita ei tahtnud ollagi.

Vinnas läks peagi jutt laiali, et Jaan, seda muidugi nüüd peenemal wiisil Johanneseks hüüti, ehk full nimi meest peenemaks ei tee waid palju enam mees nime, olla kaupmehhe tütre peigmees. Just ilma põhjata ei olnud see jutt mitte, ehk full kaupmehhe tütar ja Jaan veel midagi oma keskles selle üle ei olnud rääsinud. Siim teab ju sagedastete paremine kui inimene ise, selle üle juttu tehtafse.